

Geronimo Stilton

MOSSEGASAURES AL MAR... UN TESORO PER SALVAR!

PREHISTO-RATS

DESTINO

Geronimo Stilton

MOSSEGASAURES AL MAR... UN TESORO PER SALVAR!

DESTINO

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Coordinació editorial de Patrizia Puricelli

Disseny original del món dels prehistòrics de Flavio Ferron

Coordinació artística de Flavio Ferron

Assistència artística de Tommaso Valsecchi

Coberta de Flavio Ferron

Il·lustracions interiors de Giuseppe Facciotto (disseny) i Alessandro Costa (color)

Disseny gràfic de Marta Lorini

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Mordosauri in mare... Tesoro da salvare!*

Traducció de Maria Llopis i Freixas

© 2013, Edizioni Piemme S.p.A., Corso Como, 15 - 20154 Milà - Itàlia

www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

© 2015, Editorial Planeta S. A.

© 2015, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Pedro i Pons, 9-11, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: febrer del 2015

ISBN: 978-84-9057-689-2

Dipòsit legal: B. 26.569-2014

Impressió: Egedsa

Imprès a Espanya - *Printed in Spain*

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

AIXECA'T DEL LLIT, NOI!

Era ben d'hora al **matí**, però molt i molt d'hora, i jo estava *roncant, roncant, roncant* sota la flassada de mamut a la meva habitació, a **Pedròpolis**, quan, de cop i volta...

Oh, perdoneu, encara no m'he presentat: em dic **STILTONUT**, i sóc el director de *L'Eco de la Pedra*,

el diari més famós de la prehistòria (*ehem*, la veritat és que és l'únic!).

Us deia, doncs, que estava roncant com un senglar prehistòric, quan de sobte vaig sentir:

quiquiriquic quiquiriquic quiquiriquic!!!

Em vaig espantar i em vaig despertar de cop: era el so del meu prehistogall, que cada matí em **DESPERTA** xisclant el seu «quiquiriquic» a l'orella!

Llavors em vaig estirar de manera mandrosa

(*ehem*, sóc un rosegador una mica manta, tot s'ha de dir, i vosaltres?), i vaig sentir un soroll molt fort:

—**DESPERTA'T**, nét babau! Et sembla que són hores d'estar roncant?

—Eeeh??? Però, què passa? —vaig xisclar.

PREHISTOGALL DESPERTADOR
indispensable per despertar-se en el moment oportú!

AIXECA'T DEL LLIT, NOI!

La veu va continuar cridant:

—**HOP, HOP, HOP!** El sol ja està ben amunt, els pterodàctils voleien pel bosc, tot-hom al poblat està a la feina... i tu continues aquí **RONCANT** sota la flassada com un mamut refredat!!! Però, mira quina panxa plena de greix, quins músculs **MÉS ES-QUITITS**, quina cintura d'elefant prehistòric! Noi, has de fer una mica d'esport!

Però, però... En feia un gra massa. Fins i tot per a un paio, o més ben dit *un rosegador*, tan pacient com jo!

Però, així que vaig obrir els **ULLS**, ho vaig entendre tot.

Només podia ser ella, la inimitable **àvia Rosa**, tan valenta i decidida que podia fer empal·lidir un T-Rex ferotge!

—Però, àvia! —vaig intentar justificar-me—. Jo també tinc dret a **descansar!**

—Com que has de descansar? Si no vinguéss jo de tant en tant a despertar-te, estaries més **enfauat** que un mandrosaure de vacances, noi! Salta del llit i segueix-nos!

Em vaig gratar el cap.

—Daixò... **segueix-nos?** Jo no vaig enlloc!

Llavors vaig sentir altres veus...

—**Bon dia, tiet Ger!**

—Apa, germanet, desperta't, que és hora de marxar! Som-hi!!!

AIXECA'T DEL LLIT, NOI!

Em vaig adonar que amb l'àvia també hi havia el meu **estlmadísslm** nebot Benjamí i la meva germana Tea.

Era impossible dir que no a tota la família!

Per mil pedres espedregades, sense ni tan sols tenir temps per **ESMORZAR**, em van empenyer fora de la cova. Molt bé, però, per anar *on???* Encara no ho havia entès!

—Mou-te, Geronimo! Hem d'anar al port! —va exclamar la meva germana Tea.

Al carrer vaig notar de seguida la bafarada del **Bu-farut**, el vent càlid i impetuós que indica l'inici de l'estiu a Pedròpolis.

Taula... *Saltaonada*? Mmm, aquell nom no prometia res de bo... Més aviat, anunciava **MOLTS i MOLTS** problemes!!!

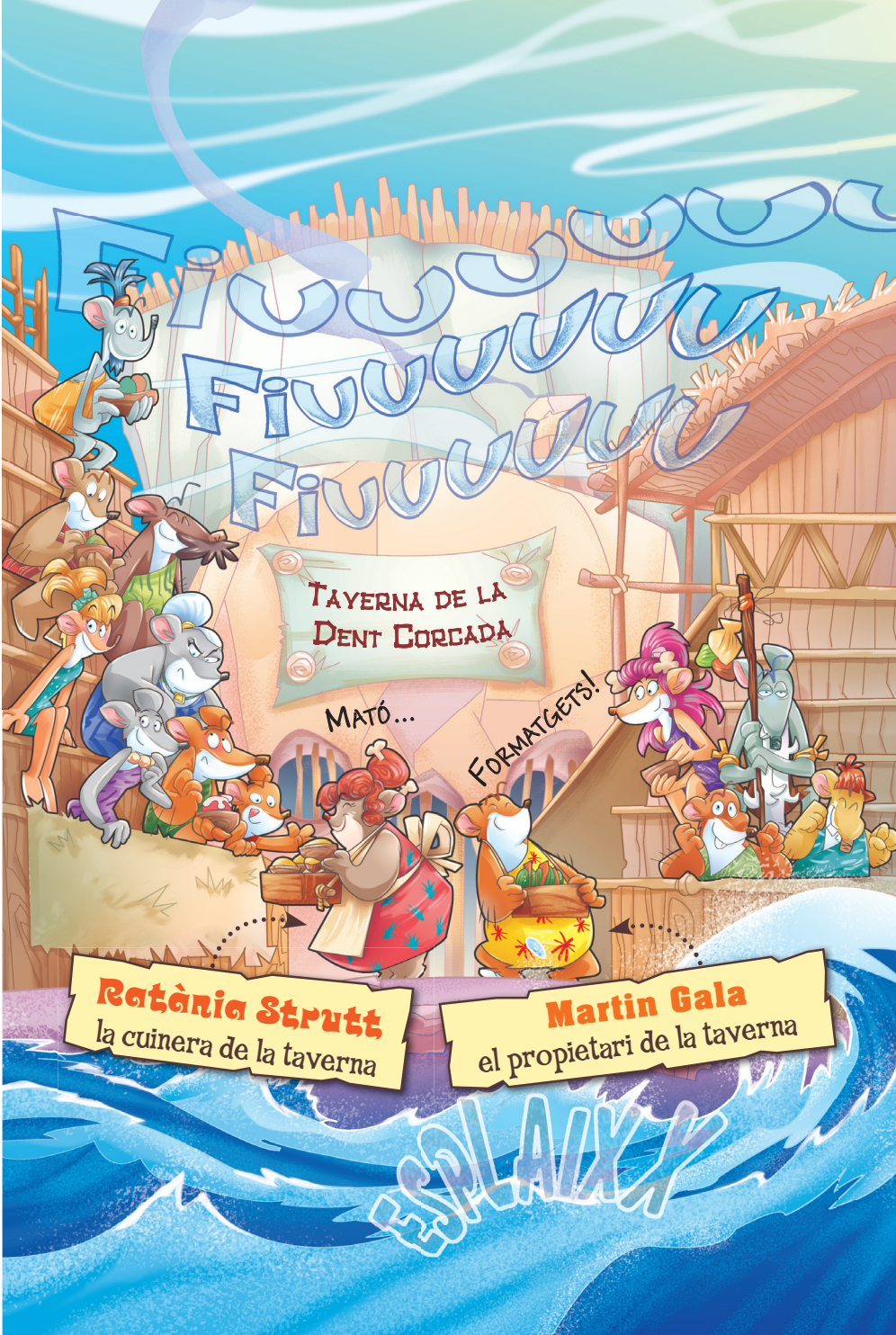
ARGGGGGG!

Al **port** hi havia una multitud de rosegadors que esperaven Tuf Tuf i el seu invent.

Les onades que havia aixecat el Bufarut, el vent càlid de Pedròpolis, anaven a petar al moll fent uns **ESQUITXOS** espectaculars...

El meu cosí Martin Gala havia muntat dues tribunes al moll davant de la **TAYERNA DE LA DENT CORCADA**, de manera que els pedropolesos podien assistir a l'espectacle mentre feien un mos de deliciosos aperitius!

Així que vam seure, Tuf Tuf es va presentar davant de la tribuna amb un posat solemne i **VA CRIDAR** amb totes les seves forces...

Fiuuuuuu Fiuuuuuu Fiuuuuuu

Taverna de la
Dent Corcada

MATÓ...

FORMATGETS!

Ratònia Strutt

la cuinera de la taverna

Martin Gala

el propietari de la taverna

ESPLAIX

—Il·lustres conciutadans pedropolesos! Una vegada més, us vull presentar un **invent^{*} genial**, que m’ha costat durant dies i nits (quin estrès!) esforços *molt feixucs*, estudis *molt acurats*, càlculs *molt exactes*, etcètera, etcètera, etcètera!

Vaig dir, a cau d’orella, a la meva germana:

—Com sempre, **TUF TUF** és *molt avorrit*!

Mentrestant, Tuf Tuf ens estava mostrant una

TAULA de fusta que (tanmateix) semblava no

tenir res (però res de res) d’especial (bah!).

—Només heu de fer **UN BOT** per enfileu-vos-hi

—va explicar Tuf Tuf—, i aquesta

EL MEU NOU
I GENIAL INVENT!

TUF TUF
l’inventor del poblat

taula us permetrà cavalcar les onades com si
fóssiu àgils **DOFINOSAURES!**

Es va sentir un murmuri d'admiració entre la
multitud.

O O O O O H H H H H H H H!

Llavors Tuf Tuf va continuar:

—I ara necessito un rosegador *molt valent,*
molt àgil, molt esportiu! El **voluntari**
que faci un pas endavant!

Tothom va fer de seguida un pas enrere i,
d'aquesta manera, va semblar que JO havia
fet un pas endavant!

Tuf Tuf va venir a trobar-me corrent mentre
cridava:

—Aquí tenim el nostre **voluntari!**

Vaig mirar d'explicar-me:

—Bé, ha estat un error, no em volia oferir
voluntari, jo...

Però era massa tard: l'àvia Rosa ja m'havia

ARGGGGGG!

AIXECAT un braç i l'agitava davant de tot-hom mentre cridava:

—Ho veieu com n'és, d'esportista, el meu nét Geronimo Stiltonut? Digne de la seva àvia!

Abans que me'n pogués adonar, Tuf Tuf em **va posar** la taula a les mans:

—Molt bé, ara et toca a tu!

Em va empènyer sota les roques i em vaig trobar al bell mig de les onades!

Però llavors vaig ser conscient que... Tuf Tuf s'havia oblidat d'un **DETALL** molt important: no m'havia explicat com funcionava la taula!

—Ajudeu-me! —vaig cridar, amb els bigotis tremolant de por.

Ja em veia esparracat, destrossat, extingit!

**PER MIL OSSOS PELATS,
ERA MASSA JOVE PER
EXTINGIR-ME!!!**

I aquell matí ni tan sols havia fet el meu **testament!!!**

Vaig xisclar, desesperat:

—AJUDAAAAAA!

I, just en aquell moment, va ser quan vaig veure que, allà lluny, ben lluny, a l'horitzó, arribava una onada gegantina... tan alta com un **T-Rex!**

Em vaig espantar molt.

Havia de buscar un lloc on protegir-me de l'onada... però, **on???**

Vaig respirar fondo i em vaig aferrar a la taula amb totes les meves forces. **Tremolant** com una fulla i amb el cor que em sortia per la gola, vaig començar a **nedar** amb els braços, les cames i fins i tot la cua... fins que vaig aconseguir pujar a la taula i cavalcar sobre l'onada!!!

—Molt bé, tiet Ger! —em va animar Benjamí.

ARGGGGGG!

—Mantén l'**equilibri**, noi! —va dir l'àvia.

—**COMPTE!!!** —va cridar la meva germana Tea.

Vaig cridar:

—*Ehhh??* Per què he d'anar amb compte?

Però, ai!, ho vaig entendre ben aviat.

Just davant meu hi havia una roca enorme...

i hi vaig anar a petar de ple!

AU, AU, AU, AU, QUIN MAL!

AAAAAARGG

Tuf Tuf em va agafar amb un ganxo lligat a una **CORDA** llarga i em va arrossegar fins a la riba, mentre exclamava satisfet:

—Ja ho heu vist, la Taula Saltaonada és *molt segura* i, sobretot, **MOLT FÀCIL** d'utilitzar!

Vaig xisclar:

—Però, què dius? La Taula Saltaonada és *molt perillosa*, he estat a punt de deixar-m'hi el **pelatge** i...

Però, llavors...

